

28330 LLEI 10/1996, de 18 de desembre, de mesures fiscals urgents sobre correcció de la doble imposició interna intersocietària i sobre incentius a la internacionalització de les empreses. («BOE» 305, de 19-12-1996.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei aborda una qüestió d'àmplia significació en l'impost sobre societats que és el tractament dels dividendes i les plusvàlues relatives a valors representatius de la participació en el capital d'entitats jurídiques residents tant a Espanya com a l'estranger. Abordar en unitat d'acte el tractament dels dividendes i plusvàlues nacionals i estrangers adquireix una justificació plena, tenint en compte la globalització de l'economia i l'expansió creixent de les nostres empreses en els mercats internacionals el foment i suport de les quals constitueix una de les justificacions d'aquesta disposició.

Pel que fa als dividendes i plusvàlues relatius a entitats residents en el territori espanyol, la novetat essencial de la norma consisteix a establir la deducció per doble imposició no només en el moment de la distribució del dividend o participació en beneficis, sinó també en el moment de la transmissió de les accions. Aquest nou enfocament es justifica en el fet que la plusvàlua reflecteix l'evolució del patrimoni de l'entitat participada i, per tant, el soci o accionista, en transmetre la participació, està obtenint els beneficis no distribuïts generats durant el període de tinença de la participació.

Aquest nou tractament de la deducció per doble imposició de dividendes ha de permetre, a diferència de l'actualment vigent, eliminar la doble imposició des del primer moment en què es manifesta i establir una perfecta correlació entre integració de rendes a la base imposable i aplicació dels sistemes d'eliminació de la doble imposició.

Pel que fa als dividendes i plusvàlues de font estrangera, la novetat consisteix en la incorporació de l'anomenat mètode d'exempció per a uns i altres, sempre que es compleixin determinats requisits, entre els quals els més notables són el lloc de residència de l'entitat participada, que ha de ser un país amb el qual Espanya hagi subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional amb una clàusula d'intercanvi d'informació, i l'activitat realitzada per l'entitat participada, que ha de ser de naturalesa empresarial.

S'ha d'observar que el tractament dels dividendes i les plusvàlues de font nacional i estrangera s'aproxima notablement, la qual cosa representa un notable impuls del principi de neutralitat.

El mètode d'exempció permet a les nostres empreses competir en igualtat de condicions, a efectes fiscals, en els mercats internacionals, alhora que remou eficaçment els obstacles fiscals a la repatriació dels dividendes.

El mètode d'imputació continua sent aplicable per als subjectes passius que vulguin aplicar-lo o bé que no compleixin els requisits previstos per a l'aplicació del mètode d'exempció.

S'ha de fer una menció especial de l'exquisida cura que la norma ha tingut per evitar que les rendes tipificades com a susceptibles d'inclusió a la base imposable a l'efecte de la transparència fiscal internacional puguin gaudir del mètode d'exempció.

Article primer. Deducció per doble imposició interna de dividendes.

L'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 28. Deducció per evitar la doble imposició interna: Dividendes i plusvàlues de font interna.

1. Quan entre les rendes del subjecte passiu s'hi computin dividendes o participacions en beneficis d'altres entitats residents a Espanya, s'ha de deduir el 50 per 100 de la quota íntegra que correspongui a la base imposable derivada dels dividendes o participacions en beneficis.

La base imposable derivada dels dividendes o participacions en beneficis és l'import íntegre d'aquests.

2. La deducció a què es refereix l'apartat anterior és del 100 per 100 si els dividendes o les participacions en beneficis procedeixen d'entitats participades, directament o indirectament com a mínim en un 5 per 100, sempre que la participació s'hagi tingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueix. La deducció també ha de ser del 100 per 100 respecte als beneficis percebuts de mútues d'assegurances generals, entitats de previsió social, societats de garantia recíproca i associacions.

3. La deducció també s'aplica en els supòsits de liquidació de societats, separació de socis, adquisició d'accions o participacions pròpies per a la seva amortització i dissolució sense liquidació en les operacions de fusió, escissió total o cessió global de l'actiu i passiu, respecte a les rendes computades derivades d'aquestes operacions, en la part que corresponguin als beneficis no distribuïts, fins i tot els que hagin estat incorporats al capital.

La deducció també s'ha de practicar sobre la renda que la societat que realitza les operacions a què es refereix el paràgraf anterior hagi d'integrar a la base imposable d'acord amb el que estableix l'article 15.3 d'aquesta Llei.

4. La deducció que preveuen els dos apartats anteriors no s'aplica respecte a les rendes següents:

a) Les derivades de la reducció del capital o de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, sense perjudici del que preveu l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

Quan conjuntament amb les operacions esmentades en el paràgraf anterior es produeixi la distribució de dividendes o participacions en beneficis, s'ha d'aplicar la deducció sobre aquests d'acord amb les normes que preveu aquest article.

b) Les previstes als apartats anteriors, quan amb anterioritat a la seva distribució s'hagi produït una reducció de capital per constituir reserves a compensar pèrdues, o el traspàs de la prima d'emissió a reserves, o una aportació dels socis per reposar el patrimoni, fins a l'import de la reducció, traspàs o aportació.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica respecte a les rendes distribuïdes que s'hagin integrat a la base imposable sense haver-se produït respecte d'aquestes la compensació de bases imposables negatives, excepte que la no-compensació hagi derivat del que preveu l'apartat dos de l'article 23 d'aquesta Llei.

c) Les distribuïdes pel fons de regulació de caràcter públic del mercat hipotecari.

d) Quan la distribució del dividend o la participació en beneficis no determini la integració de

renda a la base imposable o quan la distribució hagi produït una depreciació en el valor de la participació, a efectes fiscals. En aquest cas la recuperació del valor de la participació no s'ha d'integrar a la base imposable.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica quan:

a') El subjecte passiu provi que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat a la base imposable de l'impost sobre societats i ha tributat a algun dels tipus de gravamen que preveuen els apartats 1, 2 i 7 de l'article 26 d'aquest impost, en concepte de renda obtinguda per les successives entitats propietàries de la participació amb motiu de la seva transmissió, i que aquesta renda no hagi tingut dret a la deducció per doble imposició de dividends. La deducció es practica parcialment si la prova a què es refereix aquesta lletra té caràcter parcial.

b') El subjecte passiu provi que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en concepte de renda obtinguda per les successives persones físiques propietàries de la participació, amb motiu de la seva transmissió. La deducció s'ha de practicar parcialment si la prova a què es refereix aquesta lletra té caràcter parcial.

En el supòsit que preveu la lletra b'), la deducció no pot excedir l'import resultant d'aplicar al dividend o a la participació en beneficis el tipus de gravamen que en l'impost sobre la renda de les persones físiques correspon als increments de patrimoni derivats de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb més de dos anys d'antelació.

5. Quan entre les rendes del subjecte passiu es computin les derivades de la transmissió de valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats residents en el territori espanyol que tributin al tipus general de gravamen o al tipus del 40 per 100, s'ha de deduir de la quota íntegra el resultat d'aplicar el tipus de gravamen a l'increment net dels beneficis no distribuïts, fins i tot els que hagin estat incorporats al capital social, que corresponguin a la participació transmesa, generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació o a l'import de les rendes computades si aquest és inferior.

Aquesta deducció s'ha de practicar sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que el percentatge de participació, directe o indirecte, amb anterioritat a la transmissió sigui igual o superior al 5 per 100.

b) Que el percentatge s'hagi posseït de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què es transmeti la participació.

Quan, a causa de la data d'adquisició de la participació, no es pugui determinar l'import dels beneficis no distribuïts en la data d'adquisició de la participació, es considera que els valors es van adquirir pel seu valor teòric.

L'aplicació d'aquesta deducció és incompatible amb l'ajornament per reinversió que preveu l'article 21 d'aquesta Llei, en la part corresponent a la renda que ha gaudit de la deducció que preveu aquest apartat.

El que preveu aquest apartat també s'aplica a les transmissions de valors representatius del capital de les entitats a què es refereix la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 26 d'aquesta Llei, i s'ha d'aplicar, a aquests efectes, el tipus de gravamen que preveu l'esmentat apartat 2.

La deducció que preveu aquest apartat no s'aplica respecte a la part de l'increment net dels beneficis no distribuïts que correspon a rendes no integrades a la base imposable de l'entitat participada per la compensació de bases imposables negatives.

6. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir de les quotes íntegres dels períodes impositius que finalitzin en els set anys immediats i successius.»

Article segon. *Dividends i plusvàlues de font estrangera.*

S'afegeixen dos articles, amb els números 29 bis i 30 bis, a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb el contingut següent:

«Article 29 bis. *Deducció per evitar la doble imposició internacional en el cas de rendes obtingudes a través d'un establiment permanent.*

1. En el cas d'obligació personal de contribuir, quan a la base imposable del subjecte passiu s'hi integrin rendes obtingudes a través d'establiments permanents situats a l'estranger, s'ha de deduir el 100 per 100 de la quota íntegra que correspongui a les rendes positives de tots els establiments permanents respecte a les quals es compleixin els requisits següents:

a) Que la renda obtinguda per l'establiment permanent estigui subjecta a un impost de característiques comparables a aquest impost, i no n'estigui exempta, i no se situï en un país o territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

b) Que la renda de l'establiment permanent derivi de la realització d'activitats empresarials a l'estranger en els termes que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 130 d'aquesta Llei.

c) Que l'establiment permanent estigui situat en un país amb el qual Espanya té subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional que li sigui aplicable, i que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació, o en un país contingut en la relació de països que per reglament es pot establir, atenent el fet que aquests tinguin un impost de característiques comparables a aquest impost.

2. L'import de la deducció a què es refereix l'apartat anterior s'ha de minorar en la quantitat resultant d'aplicar el tipus de gravamen a les rendes negatives dels establiments permanents, que compleixin els requisits a què es refereix l'esmentat apartat, que hagin estat integrades a la base imposable del subjecte passiu en un període impositiu anterior.

3. L'aplicació de la deducció que preveu l'apartat 1 d'aquest article és incompatible, per a les mateixes rendes, amb l'ajornament per reinversió i amb l'exempció per reinversió regulats, respectivament, en els articles 21 i 127 d'aquesta Llei.

4. Quan l'establiment permanent compleixi els requisits que preveu l'apartat 1 i, simultàniament, obtingui rendes de les previstes a l'apartat 2 de l'article 121 d'aquesta Llei, no s'ha de practicar, respecte a les rendes esmentades la deducció a què es refereix l'apartat 1.

5. En cas que l'establiment permanent estigui situat en un país amb el qual, posteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta disposició, Espanya subscrigui un conveni per evitar la doble imposició internacional, la deducció a què es refereix l'apartat 1 anterior només és aplicable si ho preveu el conveni esmentat, sigui expressament o per remissió a la llei espanyola.

6. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir de les quotes íntegres dels períodes impositius que concloguin en els set anys immediats i successius.

7. La deducció que preveu l'apartat 1 és incompatible amb les deduccions per evitar la doble imposició internacional que estableix aquest capítol.»

«Article 30 bis. *Deducció per evitar la doble imposició econòmica internacional: dividendes i plusvàlues de font estrangera.*

1. En el cas d'obligació personal de contribuir, quan entre les rendes del subjecte passiu es computin dividendes o participacions en beneficis no residents en el territori espanyol s'ha de deduir el 100 per 100 de la quota íntegra que correspongui a la base imposable derivada dels dividendes o les participacions en beneficis.

La base imposable derivada dels dividendes o participacions en beneficis és l'import íntegre d'aquests.

2. També en el cas d'obligació personal de contribuir, quan entre les rendes del subjecte passiu es computin les derivades de la transmissió de valors representatius del capital o els fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol, s'ha de deduir de la quota íntegra el resultat d'aplicar el tipus de gravamen a l'increment net dels beneficis no distribuïts, corresponents a la participació transmesa, generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació transmesa o a l'import de les rendes, computades si aquest és inferior.

Quan, a causa de la data d'adquisició de la participació, no es pugui determinar l'import dels beneficis no distribuïts en la data d'adquisició de la participació, es considera que els valors es van adquirir pel seu valor teòric.

3. L'aplicació de les deduccions que preveuen els dos apartats anteriors està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Que la participació directa o indirecta en el capital de l'entitat no resident sigui, almenys, del 5 per 100 i que aquesta s'hagi posseït de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o al dia en què es produeixi la transmissió.

b) Que l'entitat participada estigui subjecta a un gravamen de característica comparables a aquest impost, i no n'estigui exempta, i no resideixi en un país o territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

c) Que les rendes de l'entitat participada de les quals procedeixen els dividendes o participacions en beneficis derivin de la realització d'activitats empresarials a l'estranger en els termes que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 130 d'aquesta Llei.

d) Que l'entitat participada sigui resident en un país amb el qual Espanya tingui subscript un conveni per evitar la doble imposició internacional, que li sigui aplicable, i que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació, o en un país contingut a la relació de països que per reglament es pot establir, atenent el fet que aquests tinguin un impost de característiques comparables a aquest impost.

A més, en el cas de rendes derivades de la transmissió de valors, la persona o entitat adquirent, si és resident en el territori espanyol, no ha d'estar vinculada amb l'entitat transmissora.

Els requisits que preveuen les lletres b) i c) s'han de complir en tots i cadascun dels exercicis de tinença de participació, als efectes d'aplicar el que preveu l'apartat 2.

4. No s'ha d'integrar a la base imposable del subjecte passiu que percep els dividendes o la participació en beneficis la depreciació de la participació derivada de la distribució dels beneficis, en els termes que preveu l'apartat 5 de l'article anterior.

5. L'aplicació de la deducció que preveu l'apartat 2 és incompatible amb l'ajornament per reinversió que preveu l'article 21 d'aquesta Llei, en la part corresponent a la renda que hagi gaudit de la deducció que preveu aquest apartat.

6. Quan l'entitat participada compleixi els requisits que preveu l'apartat 3 i, simultàniament, obtingui rendes de les previstes a l'apartat 2 de l'article 12 d'aquesta Llei, és aplicable el que disposa l'esmentat article 121 en relació amb les rendes esmentades, i s'ha d'aplicar el que disposa aquest article respecte a la resta de les rendes obtingudes per l'entitat participada.

Els dividendes i participacions en beneficis que procedeixin de les rendes tipificades a l'apartat 2 de l'article 121 d'aquesta Llei obtingudes en exercicis anteriors a l'aplicació del que preveu l'article 10 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, no tenen dret a la deducció que preveu l'apartat 1. En el cas que en una mateixa entitat participada hi coexisteixin rendes de les que preveu l'apartat 2 de l'article 121 d'aquesta Llei amb rendes a la distribució de les quals li sigui aplicable el que estableix aquest article, cal atènyer-se al que disposa l'acord social a l'efecte de determinar les rendes objecte de distribució, i si no hi ha cap menció expressa a l'acord social s'han d'entendre distribuïdes en primer lloc les rendes a les quals és aplicable aquest article.

La mateixa regla s'aplica respecte a les rendes a què es refereix l'apartat 2 en la part que corresponguin a rendes tipificades a l'apartat 2 de l'article 121 d'aquesta Llei.

7. En cas que l'entitat participada resideixi en un país amb el qual, amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta disposició, Espanya subscriu un conveni per evitar la doble imposició internacional, el que disposen els apartats 1 i 2 només és aplicable si ho preveu el conveni esmentat, sigui expressament o per remissió a la llei espanyola.

8. Aquesta deducció és incompatible amb la que estableixen els articles 29 i 30 d'aquesta Llei.

9. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir de les quotes íntegres en els períodes impositius que finalitzin en els set anys immediats i successius.»

Article tercer. *Règim de les entitats de tinença de valors estrangers.*

1. L'article 130 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 130. *Rendes derivades de la tinença de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol.*

1. Els dividendes o les participacions en beneficis procedents d'entitats no residents en el territori espanyol no s'han d'integrar a la base imposable, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que el percentatge de participació al qual es refereix l'article anterior s'hagi posseït de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia que siguin exigibles els dividendes o les participacions en beneficis. Per al còmput d'aquest termini també s'ha de tenir en compte el període en què la participació hagi estat posseïda ininterrompudament per una

altra entitat del mateix grup de consolidació a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç.

b) Que l'entitat participada estigui subjecta a un impost de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost sobre societats, i no n'estigui exempta, i no resideixi en un país o territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

c) Que les rendes de les quals procedeixen els dividends o les participacions en beneficis derivin de la realització d'activitats empresarials a l'estranger. A aquests efectes, s'han de tenir en compte les regles següents:

a') Amb caràcter general els ingressos obtinguts per l'entitat participada han de procedir, almenys en el 90 per 100, de la realització d'activitats empresarials en el sentit de l'article 40 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques. També s'entenen compresos entre aquests ingressos els derivats de la transmissió d'elements patrimonials afectes a la realització d'activitats empresarials i els dividends o participacions en beneficis i rendes derivades de la transmissió de la participació d'entitats no residents en el territori espanyol que compleixin els requisits que preveu aquest apartat respecte a les quals l'entitat resident en el territori espanyol tingui una participació directa o indirecta igual o superior al 5 per 100.

b') Tractant-se de comerç a l'engròs, tenen la consideració d'ingressos procedents d'activitats empresarials realitzades a l'estranger els derivats d'operacions en les quals els béns siguin posats a disposició dels adquirents en el país o territori en el qual resideix l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol si aquestes s'efectuen a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposa l'entitat participada.

c') Tractant-se de serveis, tenen la consideració d'ingressos procedents d'activitats empresarials realitzades a l'estranger els derivats de la prestació de serveis que s'utilitzen en el país o territori en el qual resideix l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol si aquestes s'efectuen a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposa l'entitat participada.

d') Tractant-se d'operacions creditícies i financeres, tenen la consideració d'ingressos procedents d'activitats empresarials realitzades a l'estranger els derivats de préstecs i crèdits atorgats a persones o entitats residents en el país o territori en el qual resideix l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol quan aquestes s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposa l'entitat participada.

e') Tractant-se de la realització d'operacions d'assegurança i reassegurança, tenen la consideració d'ingressos procedents d'activitats empresarials realitzades a l'estranger els derivats d'operacions en les quals els riscos assegurats estiguin en el país o territori en el qual resideix l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol si aquestes s'efectuen a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposa l'entitat participada.

2. Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació no s'han d'integrar a la base imposable, amb la condició que:

a) Es compleixin els requisits que estableix l'apartat anterior. Els requisits que preveuen les lletres b) i c), s'han de complir en tots i cadascun dels

exercicis de tinença de la participació. El requisit que preveu la lletra a) s'entén referit al dia en què es produeixi la transmissió.

b) La persona o entitat adquirent, si és resident en el territori espanyol, no està vinculada amb l'entitat transmissora.

3. No s'ha d'integrar a la base imposable de l'entitat que percep els dividends o la participació en beneficis la depreciació de la participació derivada de la distribució dels beneficis, sigui quina sigui la forma i el període impositiu en què la depreciació es posi de manifest, llevat que l'import dels beneficis hagi tributat a Espanya amb motiu d'una transmissió anterior de la participació.

L'import de la depreciació ha de ser el corresponent als beneficis obtinguts per l'entitat que els distribueix amb anterioritat a l'adquisició de la participació sobre aquesta.

4. Els dividends o participacions en beneficis i rendes obtingudes en la transmissió de la participació que no s'hagin integrat a la base imposable no tenen dret a les deduccions que preveuen els articles 29, 30 i 30 bis d'aquesta Llei.

5. Quan l'entitat participada compleixi els requisits que preveu l'apartat 1 i, simultàniament, obtingui rendes de les previstes a l'apartat 2 de l'article 121 d'aquesta Llei, és aplicable el que disposa l'article 121 en relació amb les rendes, i s'ha d'aplicar el que disposa aquest article respecte a la resta de les rendes obtingudes per l'entitat participada.

Els dividends i participacions en beneficis que procedeixen de rendes de les tipificades a l'apartat 2 de l'article 121 d'aquesta Llei obtingudes en exercicis anteriors a l'aplicació del que preveu l'article 10 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, s'han d'integrar a la base imposable. En el supòsit que a l'entitat participada coexisteixin rendes de les que preveu l'apartat 2 de l'article, cal atènyer-se al que disposa l'acord social als efectes de determinar les rendes objecte de distribució, i a falta de menció expressa a l'acord social s'entenen distribuïdes en primer lloc les rendes a les quals és aplicable aquest article.

La mateixa regla s'aplica respecte a les rendes a què es refereix l'apartat 2 en la part que corresponguin a rendes tipificades a l'apartat 2 de l'article 121 d'aquesta Llei.»

2. L'article 131 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«Article 131. *Distribució de beneficis.*

Els beneficis distribuïts amb càrrec a rendes no integrades a la base imposable han de rebre el tractament següent:

a) Si el perceptor és una entitat subjecta a aquest impost, els beneficis percebuts no donen dret a la deducció per doble imposició de dividends, però l'entitat perceptora pot aplicar la deducció per doble imposició internacional en els termes que preveuen els articles 29, 30 i 30 bis d'aquesta Llei respecte als impostos pagats a l'estranger corresponents a les rendes que hagin contribuït a la formació dels beneficis percebuts. A aquests efectes, s'entén que el primer benefici distribuït procedeix de les rendes integrades a la base imposable.

b) Quan el perceptor sigui una persona subjecta a l'impost sobre la renda de les persones físiques, el benefici distribuït no dona dret a la deducció per doble imposició de dividends, però la persona física pot aplicar la deducció per doble imposició

internacional en els termes que preveu l'article 82 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, respecte als impostos pagats a l'estranger corresponents a les rendes que hagin contribuït a la formació dels beneficis percebuts. A aquests efectes, s'entén que el primer benefici distribuït procedeix de les rendes integrades a la base imposable.

c) Quan el perceptor sigui una persona física o una entitat no resident en el territori espanyol, el benefici distribuït, quan procedeixi de rendes no integrades a la base imposable, no s'entén obtingut en el territori espanyol. A aquests efectes s'entén que el primer benefici distribuït procedeix de les rendes no integrades a la base imposable.

El que disposa aquesta lletra no s'aplica si el perceptor del benefici resideixi en un país o territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

L'entitat que distribueix el benefici ha d'esmentar a la memòria l'import de les rendes no integrades a la base imposable i els impostos pagats a l'estranger corresponents a aquestes, i facilitar als socis la informació necessària perquè aquests puguin complir el que preveuen les lletres anteriors.»

Disposició addicional primera. *Règim jurídic del tribut que grava les revaloracions realitzades a l'empara del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica.*

1. Els subjectes passius que practiquin l'actualització que preveu l'article 5 del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica, han de satisfer un gravamen únic del 3 per 100 sobre el saldo creditor del compte «Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny».

Tractant-se de persones físiques que no estiguin obligades a portar la comptabilitat d'acord amb el que disposa el Codi de comerç, el gravamen únic ha de recaure sobre l'increment net de valor dels elements patrimonials actualitzats.

2. S'entén realitzat el fet imposable del gravamen únic, en el cas de persones físiques, si es formula el balanç actualitzat a què es refereix l'apartat 3 de l'article 5 del Reial decret llei 7/1996, i, en el cas de persones jurídiques, si l'òrgan social competent l'aprova. S'entén per balanç actualitzat el balanç integrant dels comptes anuals corresponents al primer exercici que es tanqui amb posterioritat al dia 9 de juny de 1996.

Tractant-se de persones físiques que no estiguin obligades a portar la comptabilitat d'acord amb el que preveu el Codi de comerç, el fet imposable s'ha d'entendre realitzat el dia 31 de desembre de 1996.

3. El gravamen únic es merita el dia que es presenta la declaració relativa al període impositiu al qual correspon el balanç actualitzat.

Tractant-se de persones físiques, el gravamen únic es merita el dia que es presenta la declaració corresponent a l'any 1996.

4. El gravamen únic s'ha d'autoliquidar i ingressar conjuntament amb la declaració per l'impost sobre societats relativa al període impositiu al qual correspon el balanç actualitzat, o per l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'any 1996, dins el termini legalment establert.

La presentació de la declaració fora de termini és causa invalidant de les operacions d'actualització.

5. L'import del gravamen únic no té la consideració de quota de l'impost sobre societats ni de l'impost sobre la renda de les persones físiques. El seu import s'ha de carregar al compte «Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny», i no té la consideració de despesa fiscalment deduïble dels tributs anteriorment referits.

6. El gravamen únic té la consideració de deute tributari.

7. En cas de minoració del saldo del compte «Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny», com a conseqüència de la comprovació administrativa, s'ha de retornar, d'ofici, l'import del gravamen únic que correspongui al saldo minorat.

Aquesta regla s'aplica en cas de minoració de l'increment net del valor, tractant-se de persones físiques.

Disposició addicional segona. *Consideració mercantil dels préstecs participatius.*

La lletra d) de l'apartat u de l'article 20 del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica, queda redactat de la manera següent:

«d) Els préstecs participatius es consideren patrimoni comptable als efectes de reducció del capital i liquidació de societats previstes a la legislació mercantil.»

Disposició transitòria única. *Règim transitori de la deducció per evitar la doble imposició interna de dividends en l'impost sobre societats.*

1. En el cas de dividends i participacions en beneficis procedents de valors representatius del capital o els fons propis, adquirits abans de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/1996, de 7 de juny, no hi són aplicables les restriccions a la deducció per evitar la doble imposició interna de dividends que conté l'apartat 4 de l'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats. En aquest cas, hi són aplicables les restriccions que conté l'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, en la redacció original, anterior a l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/1996.

2. Les rendes obtingudes en les transmissions dels valors a què es refereix l'apartat anterior, realitzades amb anterioritat a la data d'entrada en vigor del Reial decret llei 8/1996, de 7 de juny, no tenen dret a la deducció que preveu l'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre.

Disposició derogatòria única.

Queda derogat el Reial decret llei 8/1996, de 7 de juny, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 18 de desembre de 1996.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ